

Sygn. akt III U 664/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy S. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28 lipca 2015 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż w stosunku do wnioskodawcy S. K. nie istnieje nadpłata 100 % części uzupełniającej świadczenia za okres od 1 października 2014 r. do 31 maja 2015 r. w kwocie 6.368,58 zł i w związku tym wnioskodawca nie jest zobowiązany do zwrotu Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w/w kwoty jako nienależnie pobranego świadczenia.

Sygn. akt III U 664/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2015 r.

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 r. znak: (...)Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego naliczył nadpłatę 100 % części uzupełniającej świadczenia pobieranego przez wnioskodawcę S. K.za okres od 1 października 2014 r. do 31 maja 2015 r. w kwocie 6.368,58 zł, ponieważ wnioskodawca pobierał świadczenie w pełnej wysokości z uwagi na wydzierżawienie gospodarstwa rolnego i nie poinformował Placówki, że dotychczasowy dzierżawca zmarł w dniu 29 września 2013 r.

W podstawie prawnej decyzji powołano art. 28 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2015 r., poz. 704).

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 10 sierpnia 2015 r. złożył wnioskodawca S. K..

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, iż nie miał wiedzy, że należy poinformować P. Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o śmierci dotychczasowego dzierżawcy. Wskazał, że jest człowiekiem schorowanym, po kilku przebytych operacjach głowy na skutek doznanego wylewu. Dodał, że mieszka sam oraz miewa zaniki pamięci. Podkreślił ponadto, że gdyby miał wiedzę o obowiązku poinformowania KRUS o śmierci dotychczasowego dzierżawcy, to dokonałby tej czynności, a ustalona kwota comiesięcznej spłaty z obliczonej należności jest dla niego zbyt duża. Poinformował również, iż po śmierci dzierżawcy i aktualnie przedmiotową nieruchomości aktualnie M. S..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, odwołując się do przepisów art. 36 ust. 1 pkt 6, art. 28 ust. 3, 4 i ust. 9 pkt 2, art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 138 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wyjaśniono, że Prezes KRUS decyzją z dnia 4 czerwca 1992 r. przyznał wnioskodawcy prawo do rolniczej renty inwalidzkiej od dnia 31 marca 1992 r., zawieszając jednocześnie wypłatę części uzupełniającej świadczenia w wymiarze 100 % z uwagi na niezaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej.

Kolejną decyzją z dnia 11 grudnia 1992 r. Prezes KRUS przyznał wnioskodawcy od dnia 1 września 1992 r. prawo do renty rolniczej zawieszając prawo do części uzupełniającej świadczenia w wysokości 25 % z powodu braku możliwości sprzedaży gospodarstwa rolnego.

W dniu 16 czerwca 2000 r. wnioskodawca przedłożył umowę dzierżawy z dnia 28 kwietnia 2000 r., z treści której wynikało, że wydzierżawił gospodarstwo rolne (...), położone w K. i M. o łącznej powierzchni 5,62 ha na okres 10 lat. Następnie decyzją z dnia 30 czerwca 2000 r. Prezes KRUS przyznał wnioskodawcy od dnia 1 czerwca 2000 r. prawo do wypłaty części uzupełniającej świadczenia w wymiarze 100 %. W dniu 19 maja 2010 r. S. K. przedłożył kolejną umowę dzierżawy z dnia 18 maja 2010 r., na mocy której ponownie wydzierżawił E. K. na okres 10 lat gospodarstwo rolne położone w K. i M. o łącznej powierzchni 3,32 ha.

Następnie decyzją z dnia 9 lipca 2010 r. Prezes KRUS naliczył wnioskodawcy nadpłatę 100% części uzupełniającej świadczenia za okres od 1 lipca 2009 r. do 31 lipca 2009 r. w kwocie 627,84 zł z uwagi na niepoinformowanie organu rentowego o rozwiązaniu umowy dzierżawy w dniu 12 czerwca 2009 r. w części dot. gruntu o powierzchni 2,51 ha, którą to część wnioskodawca zbył w dniu 11 sierpnia 2009 r. W dniu 29 czerwca 2015 r. S. K. przedłożył odpis skróconego aktu zgonu, z którego wynikało, że E. K. zmarła w dniu 29 września 2013 r. oraz umowę dzierżawy z dnia 29 czerwca 2015 r. zawartą z M. S..

Dysponując tak zebrany materiał dowodowy, Prezes KRUS wydał zaskarżoną decyzją. Wskazał, że naliczenie nadpłaty od dnia 1 października 2014 r. ma uzasadnienie w treści art. 28 ust. 9 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, zgodnie z którym jeśli dzierżawa ustała z przyczyn niezależnych od wydzierżawiającego, wypłata części uzupełniającej nie ulega zawieszeniu przez okres 1 roku. E. K. zmarła w dniu 29 września 2013 r., w związku z tym zasadnym było naliczenie nadpłaty świadczenia począwszy od dnia 1 października 2014 r. do dnia 31 maja 2015 r., tj. zaprzestania prowadzenia gospodarstwa rolnego przez wnioskodawcę poprzez jego wydzierżawienie na okres 10 lat M. S.. Zarzucił, iż w umowie z dnia 18 maja 2010 r. w § 6 wnioskodawca zobowiązał się niezwłocznie zawiadomić KRUS o każdym przypadku ustania dzierżawy z jakichkolwiek powodów przed zakończeniem okresu, na który została zawarta umowa, a także o każdym przypadku zmiany osoby dzierżawcy pod rygorem konsekwencji prawnych i finansowych przewidzianych w razie pobrania nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, czego w rezultacie nie uczynił.

Zatem wobec przyjęcia przez Prezesa KRUS tezy o świadomości prawnej wnioskodawcy, uznano, iż świadczenie wypłacone odwołującemu się w okresie od dnia 1 października 2014 r. do 31 maja 2015 r. jest świadczeniem nienależnym i podlega zwrotowi.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. K., urodzony w dniu (...), na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 4 czerwca 1992 r. znak: (...) otrzymał prawo do renty inwalidzkiej stałej poczynawszy od dnia 31 marca 1992 r., z tym, że część uzupełniająca renty została zawieszona w 100 % z powodu dalszego prowadzenia działalności rolniczej.

Następnie w dniu 2 października 1992 r. Urząd Gminy w W. stwierdził brak możliwości sprzedaży gospodarstwa rolnego o powierzchni ogólnej 5,62 ha położonego w miejscowości M. i K. przez S. K., na skutek czego, decyzją z dnia 11 grudnia 1992 r. znak: (...) /10 Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w P. wskazała, iż część uzupełniająca podlega zawieszeniu w wysokości 25 % z powodu braku możliwości sprzedaży gospodarstwa rolnego.

W dniu 15 czerwca 2000 r. wnioskodawca przedłożył umowę dzierżawy z dnia 28 kwietnia 2000 r., z której wynikało, że był właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 5,62 ha położonego w miejscowościach K. i M. składającego się z działek nr (...) ujętych w rejestrach gruntów gminy J. i W. i które wydzierżawił na okres 10 lat E. K. z jednoczesnym zobowiązaniem dzierżawcy do opłacania czynszu, a także podatków oraz wszelkich należności wobec Państwa.

Następnie decyzją z dnia 30 czerwca 2000 r., znak: (...) -1/10 Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w P. podjęła wypłatę części uzupełniającej renty w wymiarze 100 % poczynawszy od dnia 1 czerwca 2000 r.

Wnioskodawca na mocy decyzji Prezesa KRUS z dnia 26 października 2004 r., znak: (...) -1/10 z urzędu otrzymał prawo do emerytury rolniczej.

Następnie w dniu 9 kwietnia 2010 r. Prezes KRUS zawiesił wnioskodawcy wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 100 % od dnia 1 maja 2010 r. z powodu upływu okresu, na jaki została zawarta umowa dzierżawy z dnia 28 kwietnia 2000 r.

W dniu 19 maja 2010 r. S. K. przedłożył umowę dzierżawy z dnia 18 maja 2010 r., w której oświadczył, iż jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,32 ha fizycznego, co stanowi 3,8320 ha przeliczeniowego położonego w miejscowości M. i K. składającego się z działek o nr (...) i jednocześnie wydzierżawił E. K. działki o nr (...) o łącznej powierzchni 3,04 ha fizycznego, co stanowi 3,7610 ha przeliczeniowego, położone w miejscowości M. i K. na okres 10 lat.

W dniu 24 maja 2010 r. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zwróciła się do wnioskodawcy o wyjaśnienie powierzchni gospodarstwa rolnego wskazując, iż między pierwszą umową dzierżawy, a drugą istnieje różnica areału o powierzchni 2,51 ha.

Następnie w dniu 17 czerwca 2010 r. S. K. wyjaśnił, że umowa dzierżawy zawarta w 2000 r. została rozwiązana z E. K. na zasadzie porozumienia stron w dniu 12 czerwca 2009 r. w zakresie nieruchomości o łącznej powierzchni 2,51 ha (działka nr (...)). Przedłożył również akt notarialny z dnia 12 czerwca 2009 r., z którego wynika, że S. K. i E. K. rozwiązują umowę dzierżawy zawartą w roku 2000 w części dotyczącej nie zabudowanej działki nr (...) o obszarze 2,51 ha położonej w miejscowości M., gmina W. i jednocześnie sprzedał powyższą nieruchomość R. C..

Na podstawie powyższego, Prezes KRUS decyzją z dnia 25 czerwca 2010 r., znak: (...) -1/10, podjął wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 100 % poczynawszy od dnia 1 maja 2010 r.

W dniu 18 czerwca 2015 r. KRUS zwrócił się do wnioskodawcy o udzielenie informacji, czy umowa dzierżawy zawarta w dniu 18 maja 2010 r. z E. K. jest nadal aktualna.

W odpowiedzi na powyższe, wnioskodawca przedłożył umowę dzierżawy z dnia 29 czerwca 2015 r., w której oświadczył, iż jest właścicielem nieruchomości, w skład której wchodzi działki o nr (...) położone w M. i jednocześnie wskazane grunty wydzierżawił Panu M. S. na okres 10 lat zobowiązując jednocześnie dzierżawcę do opłacania czynszu i wszelkich należności wobec Państwa. Przedłożył również zawiadomienie o zmianach w danych ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 czerwca 2015 r. sporządzone przez Starostwo Powiatowe w J.; oświadczenie,

że nie jest właścicielem/posiadaczem/dzierżawcą użytków rolnych powyżej 1 ha fizycznego i przeliczeniowego i nie prowadzi wraz

z małżonkiem działu specjalnego produkcji rolnej; odpis skrócony aktu zgonu E. K., z którego wynika, iż zmarła w dniu 29 września 2013 r.

w L.; oświadczenie, iż od śmierci E. K. nie użytkował przedmiotowej nieruchomości z uwagi na zły stan zdrowia, a także oświadczenie M. S., z którego wynika, iż jest użytkownikiem przedmiotowych nieruchomości.

W dniu 13 lipca 2015 r. wnioskodawca przedłożył ponadto wypis aktu notarialnego z dnia 28 marca 2011 r., w którym oświadczył, iż jest właścicielem niezabudowanej nieruchomości rolnej składającej się z działek nr (...) o łącznym obszarze 0,94 ha położonych w K., gmina J.. Ponadto S. K. i E. K. oświadczyli,

że z dniem 8 marca 2011 r. rozwiązali umowę dzierżawy w części dotyczącej działek nr (...) o łącznym obszarze 0,94 ha położonych

w K., Gmina J., zaś pozostałe postanowienia umowy dzierżawy pozostały bez zmian i tym samym wspomniane nieruchomości sprzedał E. M..

W oparciu o dokonane ustalenia, Prezes KRUS w dniu 28 lipca 2015 r. wydał zaskarżoną decyzję.

Dowód:

- decyzja ZUS O/P. z dnia 4.06.1992 r.,
- decyzja KRUS O/ (...) w P. z dnia 11.12.1992 r.,
- umowa dzierżawy nr (...) z dnia 28.04.2000 r.,
- decyzja KRUS O/P. z dnia 30.06.2000 r.,
- decyzja Prezesa KRUS z dnia 26.10.2004 r.,
- decyzja Prezesa KRUS O/P. z dnia 9.04.2010 r.,
- umowa dzierżawy z dnia 18.05.2010 r.,
- pismo KRUS z dnia 24.05.2010 r.,
- akt notarialny z dnia 12.06.2009 r., Rep. A nr 2366/2009,
- akt notarialny z dnia 11.08.2009 r., Rep. A nr 3247/2009,
- decyzja Prezesa KRUS O/P. z dnia 25.06.2010 r.,
- decyzja Prezesa KRUS z dnia 9.07.2010 r.,
- pismo z KRUS z dnia 18.06.2015 r.,
- umowa dzierżawy z dnia 29.06.2015 r.,
- odpis skrócony aktu zgonu,
- oświadczenie M. S.,
- akt notarialny z dnia 28.03.2011 r.,
- decyzja Prezesa KRUS z dnia 28.07.2015 r.

w aktach rolniczego organu rentowego.

Sąd ustalił, że w okresie od 1 maja 2000 r. do 29 września 2013 r. E. K. była dzierżawcą gruntów rolnych, których właścicielem był S. K.. E. K. do momentu zachorowania, uprawiała na dzierżawionych gruntach pszenicę oraz ziemniaki na własny użytek. Następnie zachorowała i przedmiotowe grunty uprawiał M. S. wraz z ojcem, natomiast wnioskodawca opłacał podatek rolny. Pisemna umowa dzierżawy pomiędzy S. K. a M. S. została zawarta dopiero w dniu 29 czerwca 2015 r.

Sąd ustalił również, iż wnioskodawca w dniu 4 sierpnia 2008 r. przebył zawał serca ściany dolnej i tylnej, a w lipcu 2010 r. przebył uraz głowy, w wyniku którego powstał pourazowy krwiak przymózgowy i w związku z tym częściowy niedowład. Z powodu złego stanu zdrowia, wnioskodawca już od wielu lat nie był w stanie fizycznie pracować przy uprawie gruntów rolnych.

Dowód:

- dokumentacja z leczenia wnioskodawcy,
- zeznania świadka A. S., k. 20,
- przesłuchanie wnioskodawcy S. K., k. 20.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a nadto ich wiarygodność nie została w sposób dostateczny obalona przez żadną ze stron.

Ponadto Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. S. oraz samego wnioskodawcy S. K., uznając je za spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy S. K. należy uznać za uzasadnione.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 704) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zawieszenie wypłaty dotyczy:

- 1) części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy,
  - 2) emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej
- i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia; ilekroć w ust. 3 i 5-7 jest mowa o zawieszeniu wypłaty w całości, w połowie albo w jednej czwartej - rozumie się odpowiednio zawieszenie wypłaty tej części świadczenia, jej połowy albo jednej czwartej (ust. 2 art. 28).

Wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11 (art. 28 ust. 3).

W myśl art. 28 ust. 4 powołanej ustawy uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wydierzawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c.

W przedmiotowej sprawie istotna jest interpretacja cytowanego wyżej art. 28 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, w obecnym stanie prawnym, pozostaje w zasadzie poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników w sensie bezpośrednich przesłanek tego stosunku oraz że właściciele gospodarstw rolnych mogą dowodzić, że nie prowadzą działalności rolniczej (por. stanowisko Sądu Najwyższego szczegółowo uargumentowane w uchwale z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 - OSNP 2004 Nr 22, poz. 389).

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że wnioskodawca w dniu 28 kwietnia 2000 r. zawarł umowę dzierżawy, na mocy której wydierżawił E. K. działki o nr (...) o łącznej powierzchni 5,62 ha, położone w miejscowościach K. i M. na okres 10 lat. Następnie w dniu 12 czerwca 2009 r. rozwiązał umowę dzierżawy zawartą z E. K., w zakresie działki nr (...) (o powierzchni 2,51 ha), którą jednocześnie sprzedał R. C..

Kolejną umową z dnia 19 maja 2010 r. S. K. wydierżawił E. K. działki nr (...) o łącznej powierzchni 3,04 na okres 10 lat.

Następnie w dniu 28 marca 2011 r. wnioskodawca rozwiązał umowę dzierżawy zawartą w dniu 19 maja 2010 r. z E. K. w zakresie działek o nr (...) o łącznej powierzchni 0,94 ha, sprzedając je jednocześnie E. M.. W związku z powyższym E. K. dzierżawiła wówczas działki o nr (...) o łącznej powierzchni 2,1 ha.

W dniu 29 września 2013 r. zmarła E. K., na skutek czego zawarta umowa dzierżawy wygasła. Nowa umowa dzierżawy dot. przedmiotowych działek została zawarta dopiero w dniu 29 czerwca 2015 r. pomiędzy S. K. a M. S., na mocy której wydierżawił on działki o numerach (...) o łącznej powierzchni 2,1 ha, pozostawiając tym samym dla siebie działkę o numerze (...).

W tej sytuacji Sąd badał, czy wnioskodawca prowadził działalność rolniczą na tych gruntach w okresie pomiędzy 29 września 2013 r. a 29 czerwca 2015 r.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał ponad wszelką wątpliwość, że wnioskodawca takiej działalności nie prowadził. Wiek i stan zdrowia S. K. nie pozwalały i nie pozwalają mu na prowadzenie działalności rolniczej na nieruchomościach będących jego własnością.

W spornym okresie (do momentu zawarcia umowy dzierżawy w dniu 29 czerwca 2015 r.) nieruchomości będące własnością S. K., użytkował M. S. wraz z ojcem.

Ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych w tym zakresie stanowi, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3

ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4

tej ustawy. Przepis art. 28 ust. 4 ustawy z 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników należy interpretować w zgodzie z art. 6 pkt 1 i 3,

w którym podmiotem ubezpieczenia nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego, lecz wyłącznie osoba prowadząca działalność rolniczą w posiadanym gospodarstwie rolnym. Powyższe prowadzi do wniosku,

że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, które obecnie pozostają poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne przy objęciu ubezpieczeniem, nie mogą mieć wpływu na wysokość pobieranych świadczeń. Uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej (por. uchwała SN z 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 OSNP 2004/22/389, wyrok SN

z 20 września 2005 r., III UK 77/05, LEX nr 276349, wyrok SN z 10 stycznia 2007 r., III UK 121/06, LEX nr 948794, wyrok Sądu Najwyższego z dnia

6 października 2009 r., sygn. II UK 46/09, wyrok SN z 18 stycznia 2012 r.,

II UK 82/11, LEX nr 1163001).

Z poczynionych w sprawie ustaleń jednoznacznie wynika,

że w okresie objętym zaskarżoną decyzją wnioskodawca nie prowadził działalności rolniczej. W związku z tym w stosunku do wnioskodawcy nie istnieje nadpłata 100 % części uzupełniającej emerytury rolniczej wypłaconej

w okresie od 1 października 2014 r. do 31 maja 2015 r. w kwocie 6.368,58 zł

i nie jest on zobowiązany do zwrotu w/w kwoty jako świadczenia nienależnie pobranego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz

w oparciu o powołane wyżej przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.